

ବାବଳ ଭୂୟାଁ

ପଲ୍ଲୀକବି ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳଙ୍କୁ ଏହି ଉପାଦି କେହି ଦେହନାହିଁ; ଅଥଚ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ। କାରଣ, ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଅଛି ପଲ୍ଲୀ ପ୍ରାଣତା। ନନ୍ଦକିଶୋର ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପଲ୍ଲୀ କବିତାକୁ ତାଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ ସୃଷ୍ଟିର ମୁଖ୍ୟ ଉପକ୍ରମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ କବିତାଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟାୟତନ କରି ବ୍ୟାସ କବି ଫକୀରମୋହନ ଲେଖିଥିଲେ 'ପଢ଼ିଲୁଣି ବେଗେ ପଲ୍ଲୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବାଉଁଶ; କେହି କେବେ କହିନାହିଁ ଏ ପ୍ରକାର କଥା।' ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରେ ବନ୍ଧୁତା ଥିଲା। ବାଉଁଶକ୍ଷରରେ ନନ୍ଦକିଶୋର ଚାଳିଛି କରୁଥିବା ବେଳେ ଫକୀରମୋହନ କର୍ମମୟ କାବନକୁ ଅବସର ନେଇ, ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ବୁଝି ଏକତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଆଲୋଚନାକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଉଥିଲେ। ନନ୍ଦକିଶୋର ଦର୍ଶିତ ଏକ ବାସ୍ତବ ଘଟଣା ଉପରେ ଫକୀରମୋହନ ରଚନା କରିଥିଲେ ମାମୁଁ ନନ୍ଦକିଶୋରଙ୍କ ମୂଳ ନାମ ରକାବଳ କେନା। ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେବା ପରେ ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ ଭାବେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ର କାବଳ କଟକ ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ କବିଥିଲା। ଏକାଧିକ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବା ପରେ ସେ ରାଭେନସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ସେ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ସାହିତ୍ୟ ବଜାର ନିମନ୍ତେ କଟକ ଆଲୋଚନା ସଭା ନାମକ ଅନୁଷ୍ଠାନଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଥିଲା। ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ସମ୍ପର୍କ ହେବା ପରେ ନନ୍ଦକିଶୋରଙ୍କ ସାସ୍ଵତ୍ୟ ଜୀବନ ପରିପୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା। ଏଠାରେ ହିଁ ସେ କବି ବର ରାଧାନାଥ, ଭକ୍ତକବି ମଧୁସୂଦନ ଆଦିଙ୍କ ସଂସର୍ଗରେ ଆସିଥିଲେ। ୧୮୮୮ରେ ପ୍ରକାଶିତ ପଲ୍ଲୀବିତ୍ ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରଥମେ କାବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ତାହାପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ, ପଲ୍ଲୀବିତ୍-୨, ବସନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ନକରିବା, ଜନ୍ମଭୂମି, ଆଦି। ଉଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ନନ୍ଦକିଶୋରଙ୍କର ଆଉ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅବଦାନ ହେଉଛି ଶିଶୁ କବିତା। ନାନାଦାୟାଗୀତର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗରେ ତାଙ୍କର ଶିଶୁ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ସଂକଳିତ। ୧୯୨୫ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା, ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଏକମାତ୍ର ଉପନ୍ୟାସ କଳକଳା। ୧୮୭୫ ଡିସେମ୍ବର ଆଜିର ଦିନରେ ମହାକାବୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁସୁମା ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର। ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ 'ସିଂହଭୂମି', ୪ଟି ପ୍ରକାଶ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ, ୭ ଏକ୍ସଟେନ୍ସନ ରୋଡ଼, ପୁରୁଣା ସୋନାରୀ, ଜାମସେଦପୁର, ମୋବାଇଲ୍: ୭୪୮୮୮୯୮୩୮୭

ମହାପାତ୍ର ନୀଳମଣି ସାହୁ

ଡଃ.ଅରୁଣତା ଦେବୀ

ସ୍ଵାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସମ୍ପାଦକ ମହାପାତ୍ର ନୀଳମଣି ସାହୁ ସେ ଏକାଧାରରେ ଔପନ୍ୟାସିକ, ଗାଳ୍ପିକ ଓ ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ସମାଲୋଚକ, ରମ୍ୟ ରଚନା, ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ, କବିତା, ଅନୁବାଦ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରଚନା ଓ ସମ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉପସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରାଯାଏ। ତାଙ୍କ ଗଳ୍ପର ଖଣ୍ଡ ତିରୁଗୁର, ବର୍ଣ୍ଣମୟ ଓ ମନଧର୍ମୀ। ତାଙ୍କ ଗଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର କଥାବସତୀ ବ୍ୟାକତତା ଦେଖିଲେ, ବିସ୍ମିତ ହେବାକୁ ହୁଏ। ସେ ବାସ୍ତବବାଦୀ ସାହିତ୍ୟିକ। ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଷାରେ ମୋର ବିଶ୍ଵାସ, ମୁଁ ମୋର କାବନରେ ଯାହା କିଛି ଲେଖିଛି କିଛି ମିଛ ଲେଖନେନାହିଁ। ମୋ ମନକୁ ଗୋଟେ କିଛି ଫାଳିକରି ଲେଖନେନାହିଁ କବୀତ୍ଵେ ଯୋଗାୟତେ, ତାହା ମୁଁ ନିଜେ ଅନୁଭବ ନକରି ଲେଖନେନାହିଁ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମର ଏ ଜଗତରେ ଯାହା କିଛି ଘଟିବା ଉଚିତ ବୋଲି ମୁଁ ମନେକରୁ, ତାହା ବି ମୁଁ ନିଜେ ମୋ କାବନରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରୟୋଗ ନ କରି ଲେଖନେନାହିଁ। ମୁଁ ମୋ କାବନରେ ଅନେକ ମିଛ କଥା ପାଠିରେ କହିଛୁ। କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବି ମିଛ ଶବ୍ଦ କଥା ଲେଖନୀରୁ ବାହାରିନାହିଁ। ମହାପାତ୍ର ନୀଳମଣି ଲେଖୁଥିଲେ ଉଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ହିନ୍ଦୀ ବା ଇଂରେଜୀ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଥିଲା। କେବଳ ଉଡ଼ିଆ ପାଠକ ପଠିକାଙ୍କର ଅଭିମତ ଶୁଣିବା ଶାନ୍ତି ସେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲେ। ସେ ସମାଜ ସତ୍ତରତ ଲେଖକ। ସତ୍ୟ ପଛରେ ଧାଇଁଲା ବେଳେ ସେ ଦାର୍ଶନିକ ଓ ଯୋଗୀ। ଶିବ ବା ମଙ୍ଗଳ ପଛରେ ଧାଇଁଲା ବେଳେ ସେ କର୍ମୀ। ସୁନ୍ଦର ପଛରେ ଧାଇଁଲା ବେଳେ ପ୍ରେମୀ। ଏବଂ ମହତ୍ଵ ପଛରେ ଧାଇଁଲା ବେଳେ ଭକ୍ତ। ତାଙ୍କ ରଚନାରେ ମିଳେ ଜ୍ଞାନ, କର୍ମ, ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିର ଉପାଦାନ ଏବଂ ସେହି ଲାଗି ପ୍ରେରଣା। ୧୯୮୧ରେ ଆଜଣା ପାତାଳ ପାଇଁ ସେ ଲାଭ କରିଥିଲେ ଉଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ୧୯୮୪ରେ ଅକ୍ଷୟ ଗନ୍ଧର୍ବ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର। ୧୯୭୫-୧୯୯୨ ଏକାଦଶ ପ୍ରତିବାର ସମ୍ପାଦକ ରାୟଚନ୍ଦ୍ର ତୁଳାଇଥିଲେ। ଅଧ୍ୟାପନା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଦୁଇ। ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପନା କରି ୧୯୮୪ରେ ବିକେମ୍ବର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ। ଧରା ଓ ଧାରା, ତୀରବା ରାଧା, ରାଜୁ ଅପାଠୀକୁ ପୁଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସୁମିତ୍ରାର ହସ, ଆମେ ଉଡ଼ିଆ, ଯାଆ ନିଶା ସର୍ବଭୃତ୍ୟେ ଆଦି ତାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୃତି ତାଲିକା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ। ୧୯୯୬ ଡିସେମ୍ବର ଆଜିର ଦିନରେ ନିଆଳିରେ ସେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା-ସମ୍ପାଦକ, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅଗ୍ରୋଭାର୍ଯ୍ୟାଜି ନିରାୟ ଆନ୍ଦୋଳନ, କଟକ, ମୋବାଇଲ୍: ୯୮୩୦୭୫୧୯୫୭

ଲୋକତନ୍ତ୍ର ଓ ଏସ୍ଆଇଆର୍

ନିର୍ବାଚନ କର୍ମରେ ଅଧିକ ଲକ୍ଷ୍ମଣା (ଇସିଆଇ) ଦ୍ଵାରା ଚାଲିଥିବା ଶ୍ଵେତୀୟା ଲକ୍ଷ୍ମଣଣିକା ରିଭିଜନ୍ (ଏସ୍ଆଇଆର୍) ହେଉଛି ଏକ ବଡ଼ ପଦକ୍ଷେପ, ଯାହା ଭାରତର ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆହୁରି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଓ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଉଡ଼ିଆରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ୨୪ ବର୍ଷ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଯାହା ୨୦୦୨ ପରେ ପ୍ରଥମ ଥରକୁ ଭୋଟର ଚାଲିକାରେ ଥିବା ଅନେକ ଅସଫଳତ୍ଵକୁ ଦୂର କରାଯାଇପାରିବ, ଯେପରିକି ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ନାମ, ମୁଚକର ନାମ ଓ ସ୍ଵାନାମର ଭୋଟର ନାମ କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରଭାବ କେବଳ ସକାରାତ୍ମକ ନୁହେଁ, କିଛି ନକାରାତ୍ମକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହା ଆମ ଲୋକତନ୍ତ୍ରର ମୂଳପୁଞ୍ଜ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ।

ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏକ ସଠିକ ଭୋଟର ତାଲିକା ହିଁ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ନିର୍ବାଚନର ଆଧାର। କିନ୍ତୁ ଏହାର ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଉପେକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଉଡ଼ିଆରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ରାଜନୈତିକ ଦିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। କିଛି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଆଜଣା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହାଦ୍ଵାରା କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟର ଭୋଟରଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇପାରେ, ଯାହା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଭୋଟରଙ୍କୁ ହତାଶ କରିବା ସମୟରେ ଭୁଲ୍ ହୋଇପାରେ। ଇସିଆଇଆର୍ ଦାୟିତ୍ଵ ହେଉଛି ଏହି ଭୁଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ କରିବା, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ଭୁଲ୍ ରହିଯାଇଛି। ଏହା ଛଡ଼ା, ଏସ୍ଆଇଆର୍ ପରେ ପୋଲିଂ ଷ୍ଟେସନ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ହେବ, ଯାହା କିଛି ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୋଟ ଦେବାର ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ। ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଭୋଟରମାନେ ଯଦି ପୋଲିଂ ଷ୍ଟେସନ୍ ଦୂର ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଭୋଟ ଦେବାର ହାର କମିପାରେ। ଏହା ଲୋକତନ୍ତ୍ରରେ ଅସମାନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ।

ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭୁଲ୍ ହୋଇପାରେ। ଇସିଆଇଆର୍ ସମୟରେ ଭୁଲ୍ ହୋଇପାରେ। ଇସିଆଇଆର୍ ଦାୟିତ୍ଵ ହେଉଛି ଏହି ଭୁଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ କରିବା, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ଭୁଲ୍ ରହିଯାଇଛି। ଏହା ଛଡ଼ା, ଏସ୍ଆଇଆର୍ ପରେ ପୋଲିଂ ଷ୍ଟେସନ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ହେବ, ଯାହା କିଛି ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୋଟ ଦେବାର ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ। ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଭୋଟରମାନେ ଯଦି ପୋଲିଂ ଷ୍ଟେସନ୍ ଦୂର ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଭୋଟ ଦେବାର ହାର କମିପାରେ। ଏହା ଲୋକତନ୍ତ୍ରରେ ଅସମାନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ।

ଦୂର କରାଯାଇପାରିବ, ଯେପରିକି ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ନାମ, ମୁଚକର ନାମ ଓ ସ୍ଵାନାମର ଭୋଟର ନାମ କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରଭାବ କେବଳ ସକାରାତ୍ମକ ନୁହେଁ, କିଛି ନକାରାତ୍ମକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହା ଆମ ଲୋକତନ୍ତ୍ରର ମୂଳପୁଞ୍ଜ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ।

ପ୍ରଥମେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବକୁ ଦେଖିବା। ଏସ୍ଆଇଆର୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଘରେ ଘରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଉଛି, ଯେଉଁଠିରେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଅଧିକ (ବିଏଲ୍ଡି) ମାନେ କମ୍ ସେ କମ୍ ତିନିଧର ଘର ଯାଇ ଫର୍ମ୍ ବାଣ୍ଟିଛନ୍ତି ଓ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି। ଏହାଦ୍ଵାରା ନୂଆ ଭୋଟରଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ାଯିବ, ଯେଉଁଠାରେ ୧୮ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଲିକାରେ ନାହାନ୍ତି। ଉଡ଼ିଆରେ ପ୍ରାୟ ୪୫,୦୦୦ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଲୋକ ଶକ୍ତି ମୁଚକର କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏକ ବଡ଼ ଉଦ୍ୟମ। ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଭୋଟର ତାଲିକା ଆହୁରି ସଠିକ୍ ହେବ, ଯାହା ନିର୍ବାଚନରେ ଯୋଗାଯୋଗିକ କମାଇବ ଓ ପ୍ରକୃତ ଭୋଟରଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେବା ଏହା ଲୋକତନ୍ତ୍ରର ମଜବୁତୀକରଣ ପାଇଁ

ପ୍ରଭାବ କରିବ। ଯଦି ଏହା ସଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ଆମର ନିର୍ବାଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆହୁରି ମଜବୁତ୍ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୁଲ୍ ହୁଏ, ତେବେ ଲୋକତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ହରାଇବ। ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ଯେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଗ ନେଇ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବ।

ଭୋଟର ଦମନର ରୂପ ନେଇପାରେ। ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଯଦି କୌଣସି ଭୋଟର ଘରେ ନଥାନ୍ତି ବା ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ନାମ ବାଦ ଦିହାଯାଏ, ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଭୋଟରଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବ। ଏହା ଛଡ଼ା, ତିନିଟି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏସ୍ଆଇଆର୍

ପ୍ରଭାବ କରିବ। ଯଦି ଏହା ସଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ଆମର ନିର୍ବାଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆହୁରି ମଜବୁତ୍ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୁଲ୍ ହୁଏ, ତେବେ ଲୋକତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ହରାଇବ। ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ଯେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଗ ନେଇ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବ।

ପ୍ରଭାବ କରିବ। ଯଦି ଏହା ସଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ଆମର ନିର୍ବାଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆହୁରି ମଜବୁତ୍ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୁଲ୍ ହୁଏ, ତେବେ ଲୋକତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ହରାଇବ। ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ଯେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଗ ନେଇ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବ।

ଓଁ

ଜୀବନ ଅମୃତ ଅନୁଚିତ୍ତା

ପ୍ରକୃତ ଧନ-ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ପାଉଁଶ ଧନ ସଂସ୍କାରକୁ ନେଇ ଆର ପାରିକୁ ଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି। ଯାହା ନେଇଛନ୍ତି ତାହା ସତ କର୍ମ ବା ପୁଣ୍ୟର ଫଳ। ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧନ ଯାହା ଆର ପାରିରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ।

sanchar.live

ସମ୍ପାଦକୀୟ

SANCHAR

ସଂଚାର

ସୋମବାର ୨୨ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୫, ଭୁବନେଶ୍ଵର

Monday 22 December 2025, Bhubaneswar

୪

ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାର ସକଳ୍ପ ନେବା

ଆଶୁଗୋଷ୍ଠ ନାୟକ

ଏ ବିଶ୍ଵ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବଶେଷ ପ୍ରାଣୀ। ଆମ ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଅତି ଦୁର୍ଲଭ କାରଣ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ ଅନେକ ତପସ୍ୟା ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ବଳରେ ଏହି ଦୁର୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ମିଳିଥାଏ। ବିଶ୍ଵର ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଆକଳନ ଅନୁଯାୟୀ ୧୮ ଲକ୍ଷ ପ୍ରକାରିର ଜୀବଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବଶେଷ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ବିଚକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ପ୍ରାଣୀ। ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତମ୍ ୭/ ୬/୨ ରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି, 'କୌମାର ଆଚରଣେ ପ୍ରାଜ୍ଞ ଧର୍ମାତ୍ଵ ଭାଗବାଦନିହା। ଦୁର୍ଲଭଂ ମାନୁଷ୍ୟଂ ଜନ୍ମ ତପସ୍ୟା ଧୂମର୍ତ୍ତଫଳମ'।

ପରମ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାଗବତରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ୮୪ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ପରେ ଦୁର୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ମିଳିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ବାଲ୍ୟକାଳକୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶ୍ରିତ ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏହି ଦୁର୍ଲଭ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଖଣିକ ଏବଂ ପରମାର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ଏବଂ ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଜ୍ଞାନିକଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନଦୀ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାଗର ପ୍ରୟାଗ ସବୁଦିନ ମାଟିରେ ମିଶିବା ଯାହାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତାହାର ଧୂସର ସୁନକ୍ଷିତ ସେ ସଜୀବ ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନିର୍ଜୀବ। ଏହା ବିରକ୍ତନ ସତ୍ୟ। ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ଷଣାୟା। ପାଣି ଫୋଟକା ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଅତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ।

ଜନ୍ମ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ମନୁଷ୍ୟର ନିୟତ୍ରଣରେ ନଥାଏ। ଅନନ୍ତ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ନାୟକ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଏବଂ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହାକି ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦିର ଅହଙ୍କାରୀ ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ ବାସନା କାମନା ଓ ମାୟାବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଧିକ୍ଵ ରୂପରେ ପ୍ରଶ୍ଵାବାଦୀ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ମୃତ୍ୟୁ କେତେବେଳେ କେଉଁ ରୂପରେ କାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିବ ତାହାକୁ କଲ୍ପନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ। ତାହା କେବଳ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମବ୍ରହ୍ମ ଅନାଥର ନାଥ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇ।

ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋହବନ୍ଧୁ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରେ ସୂୟ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସଂସାରରେ ଧର୍ମର ପରାଭବ ଘଟି ଅଧର୍ମର ଉତଥାନ ହୁଏ, ମୁଁ ସେତେବେଳେ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶକାରୀ ଧର୍ମର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସାଧୁ ମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରାଏ। ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଶାସକମାନେ ଆମ ସଂସ୍କୃତିରେ ନିରାଶ୍ଵେତ ହୋଇ ବିନାଶକାରୀ ଧର୍ମ 'ଭଲି ଶବ୍ଦକୁ ରାଜନୈତିକ ସ୍ଵାର୍ଥବାଦରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଓ ଅଧର୍ମୀ ଆଉରଙ୍ଗଜେବଙ୍କ ଧର୍ମାତ୍ମିକ ରାଜନୀତି ତତ୍କାଳୀନ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା।

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ନାତି ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣୀତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିଲେ ରାମରାଜ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା ବାସ୍ତବରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ। ପୂର୍ବତ୍ୟକ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ୧୪ବର୍ଷ ଧରି ବନବାସରେ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ। ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ରେ ଯେତେ ବାଧାବିଘ୍ନ, ଦୁଃଖକ୍ଷୟ, ଘାତପ୍ରତିଘାତ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ କଦାପି ସତ୍ୟପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବା କାପ୍ରଭୁକ୍ଷର ଲକ୍ଷଣ। ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଆଦର୍ଶର ମୂର୍ତ୍ତିମୁଖ ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ। ଏହିସବୁ ମହର୍ନାୟକ ଗୁଣ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଉପଯୋଗ କରିପାରିଲେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିବ। ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ଯେପରି ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଛୋଟ କାଟପତକ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଶୁପକ୍ଷୀ, ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରୟାଗ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଉକ୍ତନାଚର

ଭେଦଭାବ ନଥିଲା। ସେହିପରି ଆମକୁ ଅହଂକାର ପରିହାର କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣାର ଭାବିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାହାକୁ ବି ହେୟଜ୍ଞାନ ମନେକରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରକୃ ଶ୍ରୀରାମ ଯେପରି ନମ୍ର ଶାଳୀନତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ତାହା ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ପ୍ରେରଣାପ୍ରାୟ। ମନୁଷ୍ୟକୁ ସଫଳ ହେବାକୁ ହେଲେ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ନମ୍ର, ଉଦାରବାଦୀ, ଦୟାଳୁ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠ, ସତ୍ୟବାଦୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ଆଦର୍ଶବାଦୀ, ନ୍ୟାୟବଦ୍ଧ, ପ୍ରଜାଅନୁରାଗୀ, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରାଜା ଥିଲେ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ରାଜନେତା କ୍ଷମତା ମୋହରେ ଅଧ ନହୋଇ ଶାନ୍ତ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଥିବା ଗରିବ ଓ ଅସହାୟ ଜନତାଙ୍କ ସେବା କରିବା ଉଚିତ। ପ୍ରକୃ ଶ୍ରୀରାମ ଯେପରି ନିଜର ନାତି, ଆଦର୍ଶ, ନୈତିକତା ସହିତ କୌଣସି ସାଲିସ କରୁନଥିଲେ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯେତେ ବାଧାବିଘ୍ନ ଘାତପ୍ରତିଘାତ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ନିଜର

ସମସ୍ୟା ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ପରିକଳ୍ପିତ ହେଉଛି। ଏବେ ନିଜଟରେ ଉଡ଼ିଆ ସିନେଜଗତରେ ଜଣେ ଆଗାଧୀନ ଅଭିନେତା ସତ୍ୟକି ମିଶ୍ର ସମ୍ରା ଉଡ଼ିଆ ବାସୀ ନିଜର ଭିତ୍ତି ସମୟେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ନକରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି। ସେ ନିଜେ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ନିପତି ଏକ ବର୍ଷ ଧରି ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ କରି କଷ୍ଟ ପାଇଛନ୍ତି ତାହା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି। ଆମ ସମାଜରେ ଏପରି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅର୍ଥ ଏବଂ ପଦସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜର ସର୍ବସ୍ଵ ମନେକରୁଥିଲେ ହେଁ, ପ୍ରେମ, ଆତ୍ମନିକତା, ମାନବିକତା, ଦୟା, କ୍ଷମା, ଆଦର୍ଶତା, ନିଷ୍ଠା, ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ନିଷ୍ଠାପରତା, ତ୍ୟାଗ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟହୀନ। ନିଜର ଏବଂ ନିଜ ପରିବାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କଥା ଭାବିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମୟ ନଥାଏ। ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି। ଆପଣେ ହସିଲେ ବାପର ନାଁ ନାତିରେ ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ଅହଂକାରରେ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତ୍ୟ ବଳରେ ଅଧ ହୋଇ ନିଜକୁ ସର୍ବଶେଷ୍ଟ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ମନେକରୁଛି। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି କଲିମ୍ବୁର ମନୁଷ୍ୟର ଔଚ୍ଚତ୍ୟ ଏବେ ତରମସମାପନା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକୃତକୁ ଧ୍ୟୁ୍ୟ କରିବାରେ ସେ ବ୍ୟଗ୍ର। ଅନେକ ଜଙ୍ଗଲ, ଗଛଲତାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଧ୍ୟୁ୍ୟ କରିବେନି। ଏହାଛଡା ନିରାହ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଉପରେ ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚରତା, ଦର୍ବରତା ଆଚରଣ କରୁଛି। କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏସିଡ, ଗରମ ପାଣି ପକାଇଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଖାଉ ଥିବା ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇଦିଅନ୍ତି ଓ ଆଉ କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛି। ତିନିପିଟି ଯେପରି

ନୈତିକତା, ନାତି, ଆଦର୍ଶ ସହିତ ସାଲିସ କରିବା ଅନୁଚିତ। ଯେପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ମୃତ୍ୟୁଶୟାରେ ପଡ଼ିଉଥିବା ଅହଂକାରୀ ନାନବ ରାବଣ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର କନିଷ୍ଠ ଭାତ୍ରା ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରି ନିଜର ମହାନତା, ନମ୍ରତା ପରିବନ୍ଧ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହା ସଦାସର୍ବଦା ମାନବଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାପ୍ରାୟ।

ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ଣ କ୍ଷତକାରକ କାଣି ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରୁଛି। ମଦ୍ୟପାନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାନ, ଗୁଚକା, ସିଗାରେଟ୍, ହିରୋଇନ୍, ଡ୍ରଗ୍ସ ସେବନ କରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ରାସାତଳଗାମୀ କରିଦେଉଛି ଏବଂ ତା ସହିତ ତାର ହସ ଶ୍ଵାସ ପରିବାରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି। ସେଥିପାଇଁ ପରମଶାସ୍ତ୍ର ଭାଗବତ ରେ କୁହାଯାଇଛି,

'ଆପଣା ହସେ ଦିହା ଛେଦି କେ ଅଛି ତାର ପ୍ରତିବାଦ।'

ଏହାର ଅର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ନିଜକୁ ଧ୍ୟୁ୍ୟ କରୁଛି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତାକ୍ତ ବ୍ୟାଧି ଯେପରି କ୍ୟାନ୍ସର, ଶ୍ଵାସ ରୋଗ, ହୃଦରୋଗ, କିଡ଼ନୀ କନିତ ଗମ୍ଭୀର ରୋଗ ଏହିପରି ଅନେକ ସ୍ଵାଧ୍ୟାଗତ

ରାତିସାରା ଅନେକ ପୋକ ଈଷିକା ଖାଇ ପ୍ରାଣ ସମୟରେ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଫୋଟ ପଛପଟେ ଲୁଚି ଯାଏ ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ମନୁଷ୍ୟର ଦରିଦ୍ର ଠିକ୍ ସେହିପରି। ୧୪୦୦ଖଜ ଲାଭରେ ବସି ବୁଲୁଥିବା ଏବଂ ୧୦୦୦୦କୋଟିରୁ ଅଧିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାରୀ ଥିବା ଆମ ଉଡ଼ିଆର ପୁର୍ବତନ ସ୍ଵାଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ନବ ଦାସ ବହୁ ଦେଖା କରି ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇପାରିନଥିଲେ। ଯଦି ପୂଜାପୂଜା କ୍ଷେତ୍ର ବାଟି ବାଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବଳରେ ସବୁକିଛି ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତା ତାହେଲେ ସବୁ ନେତା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ଅଧିକାର ଅମର ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ। ସେଥିପାଇଁ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି-

'ଉଭବ ଦଉଡି ମଣିଷ ଗାଈ'

ସେହିକି ଦାଶକ୍ ଶେଣିକି ଯାଇ'

ଆସକୁ ଏଇ ନୃତନ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ପ୍ରାଣତ କରିବା ସହିତ ସଂକଳ୍ପ ନେବା ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ର ତଥା ବିଶ୍ଵର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖରେ ହାତଯୋଡ଼ି ପାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାର କଳା ଶିଖିବା, ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଥିବା ଅହଂଭାବ ଓ ଆତ୍ମବଞ୍ଚନା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା।

ଗୋପାଳପୁର, ବାଲେଶ୍ଵର ମୋବାଇଲ୍-୭୦୨୦୬୧୧୮୦୦

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ଅହଂକାରରେ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅର୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତ୍ୟ ବଳରେ ଅଧ ହୋଇ ନିଜକୁ ସର୍ବଶେଷ୍ଟ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ମନେକରୁଛି। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି କଲିମ୍ବୁର ମନୁଷ୍ୟର ଔଚ୍ଚତ୍ୟ ଏବେ ତରମସମାପନା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକୃତକୁ ଧ୍ୟୁ୍ୟ କରିବାରେ ସେ ବ୍ୟଗ୍ର। ଅନେକ ଜଙ୍ଗଲ, ଗଛଲତାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଧ୍ୟୁ୍ୟ କରିବେନି। ଏହାଛଡା ନିରାହ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଉପରେ ସ୍ଵାର୍ଥବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚରତା, ଦର୍ବରତା ଆଚରଣ କରୁଛି। କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏସିଡ, ଗରମ ପାଣି ପକାଇଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଖାଉ ଥିବା ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇଦିଅନ୍ତି ଓ ଆଉ କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛି। ତିନିପିଟି ଯେପରି

ପ୍ରଦିପ୍ତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ଆର୍ଯ୍ୟକୃଷ୍ଣ ପତାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଦୁହିଁ ଉଚିତ - ଆର୍ଯ୍ୟକୃଷ୍ଣ କ'ଣ? ଆର୍ଯ୍ୟକୃଷ୍ଣ ଶବ୍ଦଟି ଆର୍ଯ୍ୟ ଓ କୃଷ୍ଣ

